

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัว
ของพนักงานประจำบริษัทเอกชน*

FACTORS AFFECTING THE DECISION TO ENGAGE IN PRIVATE
BUSINESS OF PRIVATE COMPANIES'EMPLOYEES

พริยกานต์ กิจกานดา

Piriyakan Kitkanda

ตะวัน วิกรัยพัฒน์

Tawan Vigripat

พรพนา ศรีสถานนท์

Pornpana Srisatanon

สถาบันรัชต์ภาคย์, ประเทศไทย

Rajapark Institute, Thailand

E-mail: nongfad@windowslive.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยจูงใจและการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัว 2) เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานประจำบริษัทเอกชน จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยจูงใจในการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือด้านความต้องการรองลงมาคือด้านแรงจูงใจ และด้านค่านิยมตามลำดับ การตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2) พนักงานที่มีเพศ

* Received 9 May 2023; Revised 12 August 2023; Accepted 7 October 2023

อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนคือ ด้านความต้องการ ด้านค่านิยม ด้านแรงจูงใจ ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ได้ร้อยละ 37.90

คำสำคัญ: พนักงานประจำ แรงจูงใจ ธุรกิจส่วนตัว

Abstract

The objectives of this research were 1) to study motivation factors and personal business decisions. 2) To compare private business engagement decisions to the characteristics of private company employees. 3) to study the motivational factors affecting the engagement decisions of private company employees. The sample consisted of 385 private company employees. The instrument used for data collection was a questionnaire. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation, t-test, F-test and multiple regression analysis. The results showed that: 1) Motivating factors, in general, had the highest average level. Private company employees' personal business engagement decisions were found to be at the highest average level. 2) Employees of private companies with different genders, ages, education levels, marital status, and average monthly income made a significant difference in their decision to run their own business with a 0.05 level of significance. 3) 3 motivation factors affecting the decision to run their own business: the demanding aspect, value aspect, motivation aspect, all of which 3 variables could explain the variation in self-employment decision-making of employees of private companies at 37.90%.

Keywords: full time employee, motivation, private business

บทนำ

ในปัจจุบันการประกอบการในประเทศไทยพบว่านโยบายของรัฐบาล พ.ศ. 2559 มียุทธศาสตร์การ พัฒนาประเทศ โดยต้องการให้ประเทศไทยก้าวพ้นกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง โดยกำหนดยุทธศาสตร์ ไทยแลนด์ 4.0 ขึ้น เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวไปสู่ยุคใหม่และให้ความสำคัญในการสร้างผู้ประกอบการขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศไทยเพื่อพัฒนาประเทศให้ปรับเปลี่ยนจากประเทศรายได้ปานกลางเป็นประเทศรายได้สูง ปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อน ด้วย “นวัตกรรม” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ในอดีตที่ผ่านมาผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมุ่งประกอบอาชีพรับเงินเดือนเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง ในขณะที่ ผู้ที่มีการศึกษาไม่สูงนักมักประกอบอาชีพอิสระ หรือเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งมักจะมีพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอที่จะบริหารจัดการและพัฒนากิจการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ภายใต้ระบบการค้าเสรียุคใหม่ และในยุคที่ใช้เทคโนโลยีเป็นตัวนำกลยุทธ์ใหม่ในการสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ SMEs ไทยจึงต้องมุ่งสนับสนุน ผู้ที่มีการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ให้ก้าวเข้ามาเป็นผู้ประกอบการ การเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่จึง เป็นหัวใจสำคัญในการสร้างธุรกิจใหม่ๆ และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ขึ้นในระบบเศรษฐกิจของประเทศรวมทั้ง สนับสนุนให้ธุรกิจเหล่านี้สามารถเติบโตและมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทย ภูมิคุ้มกันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อการส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการมาบูรณาการกับกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ จะ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสนับสนุน “ผู้ประกอบการใหม่” ให้สามารถก่อตั้งกิจการได้สำเร็จและดำเนินธุรกิจได้ อย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งจ้างงานและสร้างรายได้แก่ประเทศต่อไป ดังนั้นการมุ่งที่จะเชิญชวนผู้ที่มีการศึกษาดี มีประสบการณ์มีความรู้ความสามารถ ให้ก้าวเข้ามาเป็นผู้ประกอบการ การเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ จึงถือเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างธุรกิจใหม่ๆ ขึ้นในระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตและมีความเข้มแข็ง ยิ่งขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยสามารถฟื้นตัวและมีภูมิคุ้มกันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ชลลดา เจียมจิตวานิชย์ และคณะ, 2562)

ผลสำรวจ World Economic Forum ร่วมกับ SEA เกี่ยวกับแนวคิดของเยาวชนคนรุ่นใหม่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย พบว่า คนรุ่นใหม่มีความสนใจจะเป็นผู้ประกอบการสูงมาก โดยประเทศไทยเยาวชนคนรุ่นใหม่ถึง 36% อยากเป็นผู้ประกอบการแทนการทำงานในบริษัทต่างๆ และเป็นตัวเลขที่สูงสุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยังพบว่า แรงจูงใจของคนรุ่นใหม่

เกี่ยวกับงานนั้น รายได้สำคัญแต่งงานต้องทำให้ชีวิตสมดูลด้วย ไม่ใช่งานหนักจนไม่มีเวลาดูแลสุขภาพ และครอบครัว ส่วนการตอบแทนสังคม เยาวชนไทยยกไว้เป็นเรื่องสุดท้าย เพราะหากไม่สามารถทำงานสร้างรายได้พอเลี้ยงตนเองได้ อาจนำมาซึ่งปัญหาสังคมด้านอื่น ๆ ต่อไป (Bangkok insight, 2565) คนไทยมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นเจ้าของธุรกิจ โดยเชื่อว่าตนเองมีศักยภาพมากพอที่จะเริ่มต้นธุรกิจสูงถึง 77% และคนไทยกว่า 78% มีแนวโน้มการทำธุรกิจส่วนตัวในอีก 5 ปีข้างหน้าโดยเหตุผลหลักที่ทำให้คนไทยต้องการเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง เพราะต้องการเป็นนายตัวเอง เพราะต้องการมีรายได้เพิ่ม จึงต้องการเริ่มธุรกิจของตนเอง (Marketing, 2564)

จากการศึกษาปัญหาการประกอบอาชีพพบว่า ค่าครองชีพสูงกว่าเงินเดือน เงินเดือนและโบนัสไม่พอยุ่กับเงินเดือน จึงอยากมองหาธุรกิจส่วนตัว หรืองานพิเศษที่สามารถทำควบคู่ไปกับการประจำได้ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับตัวเองและครอบครัวเริ่มสร้างธุรกิจควบคู่ไปกับการประจำ จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน เพื่อใช้ข้อมูลที่ได้รับเป็นตัวช่วยที่ใช้สำหรับประกอบการตัดสินใจในการเป็นเจ้าของธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยเชิงจิตและการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัท เอกชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัท เอกชน กับลักษณะของพนักงาน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิต ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานประจำบริษัทเอกชน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานประจำบริษัทเอกชน ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน
จึงได้จากสูตรขนาดตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับ

ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Cochran, W.G., 1953) และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2560) ได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างทางโดยส่งแบบสอบถามทางออนไลน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถาม มี 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะของพนักงาน จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ ประกอบด้วย ด้านแรงจูงใจ ด้านค่านิยม และด้านความต้องการ ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ และนำข้อมูลที่ได้มาทำการสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษา

2. ทำการสร้างแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบ ข้อบกพร่อง และนำข้อเสนอแนะมาทำการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์และเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยใช้วิธีการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) หลังจากนั้นปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบอีกครั้งแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการคำนวณหาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ ด้วยวิธี Cronbach's Alpha coefficient ของ Cronbach (1974) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.895 (Cronbach, L. J., 1984)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ จนครบตามจำนวน 385 คน และนำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้นำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำ บริษัทเอกชน มีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยจูงใจ ในภาพรวม

ปัจจัยจูงใจ	x-	S.D.	ค่าระดับ
ด้านแรงจูงใจ	4.32	0.382	มากที่สุด
ด้านค่านิยม	4.32	0.432	มากที่สุด
ด้านความต้องการ	4.34	0.373	มากที่สุด
การตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน			
	4.30	0.366	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยจูงใจ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($x- = 4.33$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความต้องการ ($x- = 4.34$) รองลงมาคือ ด้านแรงจูงใจ ($x- = 4.32$) และด้านค่านิยม ($x- = 4.32$) ตามลำดับ การตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำ บริษัทเอกชน

ตัวแปร	t/F	Sig.
เพศ	3.021	0.003*
อายุ	8.347	0.000*
การศึกษา	13.966	0.000*
สถานภาพ	14.820	0.000*
รายได้ต่อเดือน	7.590	0.000*

จากตารางที่ 2 พบว่า พนักงานประจำบริษัทที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้ ต่อเดือนแตกต่างกัน การตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นในรูปแบบการวิเคราะห์การถดถอย

ตัวแปร	B	SEE.	β	t	Sig
ค่าคงที่ (a)	1.244	0.211		5.881*	0.000
ด้านแรงจูงใจ (X_1)	0.361	0.043	0.377	8.477*	0.000
ด้านค่านิยม (X_2)	0.220	0.046	0.259	4.746*	0.000
ด้านความต้องการ (X_3)	0.127	0.051	0.129	2.482*	0.013
R= 0.615 $R^2 = 0.379$ R^2 Adjust = 0.374 SEEest = 0.28940 F=77.427 Sig. = 0.000					

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอย พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจ (X_1) ค่านิยม (X_2) ความต้องการ (X_3) ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนคือ ความต้องการ (X_1) ($\beta = 0.377$) ค่านิยม (X_2) ($\beta = 0.259$) ความต้องการ (X_3) ($\beta = 0.129$) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน ได้ร้อยละ 37.90 และเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$\hat{Y}$

$$= 1.244 + 0.361 X_1 + 0.220 X_2 + 0.127 X_3$$

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจ พบว่า ปัจจัยจูงใจ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความต้องการ รองลงมาคือ ด้านแรงจูงใจ และด้านค่านิยม ตามลำดับ การตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานประจำอาจมีทุนเพียงพอ และมีเวลาว่างที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวจึงตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัวโดยมีผู้ร่วมลงทุนช่วยเหลือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานประจำมีประสบการณ์จากการทำงาน และมีความรู้ในงานประกอบกับค่านิยมกับอาชีพที่ชื่นชอบ จึงมีแรงจูงใจในการประกอบอาชีพส่วนตัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของน้ำทิพย์ บุตรทศ และวรรณภา ลือกิตินันท์ (2558) เรื่อง การตัดสินใจเลือกอาชีพ แรงจูงใจ และความก้าวหน้า พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพพริตตี้เอ็มซี ที่สำคัญที่สุด คือความสามารถ และแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ คือความต้องการขั้นพื้นฐาน ความชอบและความสนใจเป็นส่วนตัว โดยแรงจูงใจในการทำงานที่สำคัญ คือค่าตอบแทน (น้ำทิพย์ บุตรทศ และวรรณภา ลือกิตินันท์, 2558) สอดคล้องกับผลการศึกษาของธีรยุทธ แก้วเกร็ด (2561) เรื่อง การตัดสินใจเลือกอาชีพของพนักงานองค์กรเอกชน ในจังหวัดนครปฐม ที่พบว่า ปัจจัยจูงใจในการประกอบอาชีพ ทักษะคิดในการประกอบอาชีพ ทฤษฎี เกณฑ์การเลือกอาชีพ และกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพของพนักงานองค์กรเอกชน ในจังหวัด นครปฐมโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ธีรยุทธ แก้วเกร็ด, 2561)

2. ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนกับลักษณะของพนักงานพบว่า พนักงานที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานประจำอาจมีสภาพของเงินทุนภาระหน้าที่ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านอาชีพ และรายได้ที่เป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน จึงมีการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพส่วนตัวแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของทวีศักดิ์ นิยมแก้ว และแก้วตา ผู้พัฒน์พงศ์ (2562) เรื่อง ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า เพศ อายุ ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ปีการศึกษา ที่แตกต่างกันทำให้กระบวนการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพแตกต่างกัน (ทวีศักดิ์ นิยมแก้ว และแก้วตา ผู้พัฒน์พงศ์, 2562)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจกับการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจ ค่านิยม ความต้องการ ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานประจำมีปัจจัยจูงใจในด้านแรงจูงใจในการประกอบอาชีพที่ค่อนข้างชอบ ค่านิยมของตัวพนักงานที่เป็นประสบการณ์ในการประกอบอาชีพจึงมีความต้องการประกอบอาชีพส่วนตัว ปัจจัยจูงใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกประกอบอาชีพส่วนตัวของพนักงานประจำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุไรพร ช่างบรรจง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง มูลเหตุและแรงจูงใจในการเข้าสู่การดำเนินธุรกิจเครือข่าย จังหวัดเชียงใหม่ที่พบว่า พบว่า มูลเหตุจูงใจในการเข้าสู่ธุรกิจเครือข่ายแรงจูงใจมีผลต่อการเข้าสู่ธุรกิจเครือข่ายได้แก่ ปัจจัยภายในของตัวบุคคล ความต้องการทางเศรษฐกิจ ความต้องการความก้าวหน้า ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินการ (อุไรพร ช่างบรรจง, 2556)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการนำนวัตกรรมยุคดิจิทัลไปปฏิบัติในการให้บริการของกรุงเทพมหานครนำเสนอได้ดังนี้ 1) สรุป ได้แก่ 1.1) ปัจจัยจูงใจและการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนอยู่ในระดับมาก 1.2) การตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนแตกต่างกันตามเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และ 1.3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชนได้แก่ความต้องการ แรงจูงใจ และค่านิยม โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำบริษัทเอกชน ได้ร้อยละ 37.90 2) ข้อเสนอแนะ ได้แก่ 2.1) พนักงานประจำที่ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัว ต้องสั่งสมความรู้ และประสบการณ์ในอาชีพที่ต้องการทำเป็นอาชีพส่วนตัว มีความพร้อมในการทำธุรกิจ มีความรู้ และมีเงินทุนเพียงพอที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวที่ต้องการ และผู้ที่จะประกอบอาชีพนั้นก็ต้องหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพนั้นจนเป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้ 2.2) พนักงานมีแรงจูงใจมีความต้องการในการประกอบอาชีพส่วนตัวมากที่สุด ดังนั้นพนักงานต้องศึกษาธุรกิจที่ต้องการ เงินลงทุน และกลยุทธ์การตลาดให้มีความเชี่ยวชาญ และคำนึงถึงความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น และ 2.3) พนักงานประจำมีความต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นอาชีพเสริมมากที่สุด ดังนั้น

การตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอิสระ ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเลือกอาชีพที่ชอบหรือคิดว่าตัวเอง ถนัด ต้องพัฒนาความสามารถของตัวเองศึกษารายละเอียดของอาชีพ และทำการฝึกอบรม ฝึกปฏิบัติให้มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในการเริ่มประกอบอาชีพที่ถูกต้อง เพราะผู้ประสบความสำเร็จใน การประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความอดทนสูง มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ กระตือรือร้น กล้า ตัดสินใจ กล้าเสี่ยง และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา และ 3) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ 3.1) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับพนักงานที่มีความต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัว เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมเนื้อหาที่ศึกษา และเป็นแนวทางสำหรับพนักงานประจำนำไปปรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพส่วนตัว และ3.2) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาความต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัวกับกลุ่มอาชีพอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลของบุคคลที่ต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัวที่มีความหลากหลายมากขึ้น และเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการเลือกประกอบธุรกิจส่วนตัวนำไปใช้ในการตัดสินใจเลือกธุรกิจที่สอดคล้องกับความต้องการ

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2560). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลลดา เจียมจิตวานิชย์ และคณะ. (2562). ตัวแบบการ เป็นผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาปริญญาตรีสังกัดมหาวิทยาลัย ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ใน (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- ทวีศักดิ์ ฉิมแก้ว และแก้วตา ผู้พัฒนางาน. (2562). ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อกระบวนการ ตัดสินใจเลือก ประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ใน (สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีรยุทธ แก้วเกร็ด. (2561). การตัดสินใจเลือกอาชีพของพนักงานองค์กรเอกชนในจังหวัดนครปฐม. ใน (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- น้ำทิพย์ บุตรทศ และวรรณภา ลือกิตินันท์. (2558). การตัดสินใจเลือกอาชีพ แรงจูงใจ และความก้าวหน้าในอาชีพ พริตตี้ เอ็มซี. . วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 10(1), 121-135.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ. (รายงานวิจัย). กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟิก จำกัด.
- อุไรพร ช่างบรรจง. (2556). มูลเหตุและแรงจูงใจในการเข้าสู่การดำเนินธุรกิจเครือข่าย. ใน (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- Bangkok insight. (2564). เด็กไทยส่วนใหญ่อยากเป็นผู้ประกอบการ. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤศจิกายน 2565 จาก <https://www.thebangkokinsight.com/news/digital-economy/65754/>
- Cochran, W.G. (1953). Sampling Technique. New York: John Wiley & Sons. Inc.
- Cronbach, L. J. (1984). Essential of psychology testing. New York: Harpe.
- Marketing. (2560). ผลสำรวจชี้คนไทย 71% ต้องการเป็นนายตัวเอง. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤศจิกายน 2564 จาก <https://www.marketingoops.com/reports/behaviors/amway-research/>